

Sygn. akt III U 730/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **M. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 10 września 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 września 2013r. do dnia 31 sierpnia 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przyznał M. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.09.2013r. do 31.07.2016r.

W odwołaniu M. D. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Podniósł, iż jego zły stan zdrowia uniemożliwia mu podjęcie jakiejkolwiek pracy. Obecnie oczekuje na kolejny zabieg operacyjny.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

M. D. (ur. (...)) od 13.06.1995r. był uprawniony do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy. Ostatnio, na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 21.12.2012r. sygn. III U 623/12 przyznano mu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.09.2012r. do 31.08.2013r.

W dniu 08.07.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik stwierdził, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do 31.07.2016r., nie stwierdził natomiast całkowitej niezdolności do pracy. Podobnie orzekła komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującego. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy częściowo czy też całkowicie, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także, czy od ostatniego badania z dnia 25.07.2012r. nastąpiła poprawa w stanie zdrowia odwołującego. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegli z zakresu chirurgii, kardiologii, neurologii i diabetologii rozpoznali u wnioskodawcy szereg schorzeń chirurgicznych, kardiologiczne, diabetologiczne i neurologiczne. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią odwołującego nadal całkowicie niezdolnym do pracy na okres roku. W ocenie biegłych stan zdrowia wnioskodawcy od ostatniego badania nie uległ poprawie. Z uwagi na zaawansowane i poważne procesy miażdżycowe zastosowane leczenie nie przynosi oczekiwanych efektów. W tym zakresie odwołujący nadal wymaga specjalistycznego leczenia. Występujące zaburzenia stanowią przeszkodę do wykonywania prac fizycznych, przy obsłudze maszyn i na wysokości. Pozostałe schorzenia nie powodują upośledzenia organizmu na poziomie całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 31.08.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie, którzy uznali odwołującego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Sąd podzielił wnioski biegłych i w całości uwzględnił je przy rozstrzygnięciu w sprawie. Opinia biegłych lekarzy sądowych została sporządzona fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w niej wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Biegli sądowi w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Ponadto strony nie zgłaszały zastrzeżeń do opinii.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt